

HETEDIK FEJEZET — A KINYILATKOZTATOTT ÜZENET HIRDETÉSE

Ellen G. White-nak adott tanítás. – Amikor Isten Lelke megértettete velem a Szentírás nagy igazságait, valamint a múlt és a jövő eseményeit, az Úr arra készítetett, hogy ezeket a kinyilatkoztatásokat ismertessem meg másokkal is (A nagy küzdelem). {3SM 48.1}

Munkámban kezdettől fogva ... világos és tárgyyszerű bizonytságot kellett tennem, mely megfeddte a rosszat, és nem kímélt (Bizonytságtételek, 5. köt. 678. o.). {3SM 48.2}

Bizonytságtételek. A Szentlélek által megsegítve. – Látomás után nem emlékszem azonnal mindenre, amit láttam, és a dolgok mindaddig nem tisztulnak ki előttem, amíg el nem kezdem leírni azokat. Írás közben a látott szín újra elém tárul, és felszabadultan írok az eseményekről. Látomás után időnként mindaddig nem emlékszem semmire, amíg azok közé az emberek közé kerülök, akikre a látomás vonatkozik. Ilyenkor a látomás tartalma erővel tárul újra elém. {3SM 48.3}

Éppúgy az Úrra kell támaszkodnom a látomás tartalmának továbbadásában vagy leírásában, mint magában a látomás idején. Ha az Úr nem hozza elém a látomások tartalmát, hogy azt a neki tetsző időben leírjam vagy megosszam másokkal, akkor lehetetlen visszaidézni azokat (Lelki ajándékok, 2. köt. 292–293. o.). {3SM 48.4}

A Lélek készítésére van szükség. – Nem vághatok bele egy munkába saját elképzelésem szerint, mert először a Szentlélek készítésére van szükségem. Csak akkor írhatok, ha a Szentlélek segítségemre van. Néha semmit nem tudok írni, de felébredek tizenegy, tizenkettő vagy hajnali egy órakor, és olyan gyorsan haladok, amilyen gyorsan kezem haladni tud (11. Levél, 1903). {3SM 49.1}

Amikor tollat veszek kezembe. – Kezembe veszem a tollat, és máris nem vagyok sötétségben a leírandó dolgok felől. Minden olyan tiszta és világos, mintha egy hang így szólna hozzám: „Tanítani és vezetni foglak utadon.” „Minden utaidban megismered őt, és ő igazgatja [világossá teszi] ösvényedet” (89. Kézirat, 1900). {3SM 49.2}

Nagyon sokat írok. Kora reggel és késő este írom az Úr által elém tárt üzeneteket. Munkám terhe ez – felkészíteni egy népet arra, hogy megállhasson az Úr napján (371. Levél, 1907; Megjelent: A Bizonytságtételek írása és eljuttatása a gyülekezetekhez – csak angolul). {3SM 49.3}

Ellen G. White üzenetének tisztasága. – Arról szólok, amit láttam, és aminek igazságáról meg vagyok győződve (4. Levél, 1896). {3SM 49.4}

Munkám során azokról a dolgokról beszélek, melyeket az Úr tár elém. Hozzátok intézett szavaimat illetően nem merném azt mondani, hogy az Úr nem készítetett azokra a megjegyzésekre, melyeket beszédem során – elejétől a végéig – tettem (18d. Levél, 1890). {3SM 49.5}

Mindent leírok, amit az Úr ebből a célból elém tár (52. Levél, 1906). {3SM 49.6}

Saját szavakkal kifejezett bizonytságtétel. – Noha éppúgy az Úr Lelkére kell támaszkodnom a látomások leírásakor, mint azok megkapásakor, írás közben saját szavaimat használom, hacsak nem egy angyal által mondott kijelentést ismételek el, melyet viszont mindig idézőjelbe teszek (The Review and Herald, 1883. nov. 27.). {3SM 49.7}

Újra és újra le kell írnom ezeket. – Hűségesen papírra vettem az Istentől kapott figyelmeztetéseket. Noha ezek már könyv formátumban is megjelentek, mégsem tudom megtartóztatni a kezem. Újra és újra le kell írnom ugyanezeket a dolgokat. Nem kérem az Úrtól, hogy mentsen fel ez alól a munka alól. Ameddig megtartja életem, továbbra is hirdetni fogom ezeket a komoly üzeneteket (21. Kézirat, 1910). {3SM 50.1}

Hogyan vélekedett írásairól Ellen G. White? {3SM 50.2}

a. A Bizonytságtételek. Nem kell kételkedniük a Bizonytságtételek eredetéről azoknak, akik első megjelenésüktől fogva olvassák azokat. A sok könyv, melyek megírását a Szentlélek segítette, élő bizonytságot tesz a

Bizonyágtételek valódi jellegéről (225. Levél, 1906). {3SM 50.3}

b. A korszakok küzdelme sorozat: Ezeknek a könyveknek a tulajdonképpeni szerzője nem Ellen G. White, mert olyan tanításokat tartalmaznak, melyeket életműve során Isten tárt fel számára. Azt az értékes és vigasztaló világosságot, melyet Isten kegyelméből a világnak adott szolgáján keresztül (Könyvevangélista szolgálat, 125. o.). {3SM 50.4}

c. Folyóiratcikkek: Egyetlen olyan cikket sem írok a lapba, mellyel saját elgondolásomat tenném közre. Azt vetem papírra, amit Isten látomásban elém tár – a trónjáról ragyogó világosság értékes sugarait (Bizonyágtételek, 5. köt. 67. o.). {3SM 50.5}

d. Levelek (Bizonyágtételek). Gyöngén és reszketően keltem fel hajnali háromkor, hogy írjak nektek. Isten cserépedényen keresztül szólt. Mondhatjátok, hogy ez csak egy egyszerű levél. Igen, levél volt, de olyan, melyet a Szentlélek sugalmazott, hogy elétek hozza a számomra feltárt dolgokat. Ezekben a levelekben és a Bizonyágtételekben azt tárom fel előttem, amit előzőleg az Úr megmutatott nekem (Bizonyágtételek, 5. köt. 67. o.). {3SM 50.6}

e. Az interjúk: G. A. Irwin vén jegyzetfüzetbe írta azokat a kérdéseket, melyeket később feltett nekem. Ha az Úr adott valami világosságot ezeket illetően, akkor a nép érdekében leírom azt, nemcsak Amerikában, hanem ebben az országban is [Ausztrália] (96. Levél, 1899). {3SM 51.1}

Amikor nem volt világosság valamely dolgot illetően. – Nem kaptam világosságot ezzel a dologgal kapcsolatban [hogy kik fogják alkotni a 144 000-t] ...Kérlek mondd meg a testvéreknek, hogy az Úr semmit nem mutatott nekem az általuk leírt körülményekkel kapcsolatban, én pedig csak azt tárhatom eléjük, amit előzőleg az Úr megmutat nekem (Idézve C. C. Crisler E. E. Androssnak írott levelében, 1914. december 8.; a White Bizottság dokumentációs száma: 164). {3SM 51.2}

{3SM 51.3}

Isten kinyilatkoztatásainak egyértelmű bemutatása. – Minden erőmmel azon igyekszem, hogy az Úrtól kapott kinyilatkoztatásokat visszaadhassam, és olyan egyértelművé tegyem, amennyire csak lehetséges (35. Levél, 1905). {3SM 51.4}

A Szentlélek ad megfelelő szavakat. – Az Úr igen jóságos hozzám. Dicsérem nevét, amiért elmém tisztán megragadja a Biblia témáit. Isten Lelke gondolatokra indít, és megfelelő szavakat ad az igazság kifejezésére. Olyankor is erőt kapok, amikor nagy számú hallgatóság előtt kell szólnom (90. Levél, 1907). {3SM 51.5}

A Lélek hozzásegít a megfelelő szó kiválasztásához. – Próbálok megragadni azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek ezzel az ügyel kapcsolatban elhangzottak, és amikor tollam egy pillanatra elakad, a Lélek segítségével rátalálok a megfelelő szavakra (123. Levél, 1904). {3SM 51.6}

Amikor ezeket a kedves könyveket írtam, és megakadtam, az Úr eszembe juttatta azokat a szavakat, melyekre szükségem volt a gondolatok kifejezéséhez (265. Levél, 1907). {3SM 51.7}

Gondosan megválasztott szavak. – Különös gondot fordítok az olyan szavak használatára, melyek senkinek nem adhatnak alkalmat hamis kijelentések alátámasztására. Olyan szavakat kell használnom, melyeket nem fordítanak ki jelentésükből, hogy akként a szándékolt jelentésnek éppen az ellenkezőjét értsék és magyarázzák azokba (126. Kézirat, 1905). {3SM 52.1}

Egyetlen hamis mondat sincs az írásokban. – Évekkel ezelőtti naplóimat és levélmásolataimat nézegetem... Egy csodálatos dolgot kell felidézni és a nép elé tárnom bizonyágtétel formájában. Amíg képes vagyok munkám végzésére, az embereknek szüksége van a múlt történelmének felidezésére, hogy láthassák: az igazság egyetlen szabályos láncolatot alkot, és írásaimba egy hamis kijelentés sem került. Az Úr megmutatta, hogy ennek a ténynek élő levélként kell tanúskodnia az emberek előtt (329a Levél, 1905). {3SM 52.2}

Először általános bemutatás, utána annak valós helyzetekre történő alkalmazása. – Egyik betegszobából a másikba vitettem, ahol Dr. B. volt a betegek orvosa. Néhány esetben szomorúság töltött el a hibák láttán. Dr. B. nem rendelkezett elég ismerettel a betegségek felismeréséhez, és hogy mire volt szükség azok leküzdéséhez. {3SM 52.3}

A fenséges lény, akitől gyakran kaptam tanítást, így szólt hozzád: „Fiatalember! Nem vagy jó diák. A felszínen keresgélsz. Mélyebbre kell hatolnod tanulmányaidban. Használd ki lehetőségeidet és tanulj többet, és ha tanulsz, azt alaposan tedd! Túl könnyedén cipeled a terhet. Komoly dolog emberi életeket tartani a kezében, ahol egyetlen hiba, a mély belelátás egyetlen elmulasztása elvághatja azok életét, akik tovább élhettek volna. Ez a veszély csökkenne, ha mint orvos, alaposabb ismeretekkel rendelkeznel a betegek kezelését illetően.” {3SM 52.4}

Ezt még soha nem tártam eléd, csak általánosan mutattam be mindenkinek, és nem alkalmaztam a te esetedre. Most úgy érzem, hogy meg kellett tudnod ezeket. A szanatórium munkásainak adott világosság bizonyos területeken rád vonatkozott. Lelked iránt érzett szeretettel és munkád sikere iránti érdeklődéssel mondom: mélyebbet kell kortyolnod az ismeret kútfejéből, mielőtt az első vagy egyedüli orvosa lehetsz egy intézménynek (7. Levél, 1887). {3SM 52.5}

Nem elkendőzött eset. – Legutóbbi látomásomban a te eseted tárult elém. ...A látottak alapján a hetedik parancsolat megszegője vagy. Hogyan lehet elméd összhangban Isten drága Igéjével és azokkal az igazságokkal, melyek minden lépésednél beléd hasítanak? Nagyobb mentséged lenne, ha öntudatlanul kerültél volna ebbe a balgaságba, de nem így történt. Figyelmeztetést kaptál. Feddésben és tanácsban volt részed... {3SM 53.1}

Lelkem kavargat benned. ...Nem kendőzöm el esetedet. Félelmetes helyzetben vagy. Teljesen át kell alakulnod! (52. Levél, 1876). {3SM 53.2}

A látomás nem mindig egyénre szabott. – Azért írom le a következőket, mert nem merem magamban tartani. Messze vagy Isten akaratának teljesítésétől, messze vagy Jézustól és a Mennytől. Számomra nem meglepő, hogy Isten nem áldotta meg munkádat. Talán most ezt mondod: „Ha Isten nem adott látomást Ellen G. White-nak az én esetemre nézve, akkor ő miért ír nekem ilyeneket?” {3SM 53.3}

Láttam mások esetét is, akik hozzád hasonlóan elmulasztották megtenni kötelességüket. Sokat láttam múltbeli életedből. Amikor belépek egy családba, és ott olyan életvitelt látok, melyet Isten megrótt és megítélt, szomorúan és csüggedten azon gondolkodom, hogy az Úr ezekre a bűnökre mutatott-e rá, vagy valaki máséra, aki hasonló kötelességeket mulasztott el. Tudom, miről beszélek, és mélyen megindít a dolog. Krisztusért kérlek, siess a helyes útra térni, és övezd fel magad a harcra (52. Levél, 1886). {3SM 53.4}

Sok látomáson alapuló bizonyágtétel. – Isten feddő bizonyágtételt küld általam azoknak a szülőknek, akik úgy bánnak gyermekeikkel, mint ahogyan te is teszed (1. Levél, 1877). {3SM 53.5}

Ezt az ügyet más esetekben megmutatta már az Úr, amikor bizonyos személyek hasonló jellegű üzenettel álltak a hetednapi adventista egyház elé. A nekem adott üzenet így szól: „Ne higgyetek nekik!” (16. Levél, 1893; Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 2. köt. 63–64. o.). {3SM 54.1}

Váratlanul kinyilvánított bizonyágtétel. – Szombaton korán reggel összejövételre mentem, és az Úr közvetlen bizonyágtételt adott rajtam keresztül, mely teljesen váratlanul ért. Rájuk árasztottam az üzenetet, rámutatva arra, hogy az Úr üzenettel küldte el pásztorait, és annak az üzenetnek a feladata az ő elérésük volt. Ők azonban szabadnak érezték magukat arra, hogy darabokra szabadlják és hatástalanná tegyék Isten Igéjét. ...A hallgatók nagy megdöbbenéssel és csodálkozással fogadták, hogy ilyen bátran szóltam hozzájuk (19. Levél, 1884). {3SM 54.2}

A feddés nem volt kényelmes feladat Ellen G. White számára. – Ha elmennék a Generál Konferencia ülésére, olyan helyzetbe kényszerülnék, mely némelyeknek elevenébe vágna. Ennek megtétele nagyon fáj, és az ilyen tapasztalatok olyan feszültséget teremnek benned, melyből hosszú ideig tart helyreállnom (17. Levél,

1903). {3SM 54.3}

Szóbeli és írásbeli üzenetek végzik a munkát. – Az Istentől kapott üzeneteket szóban és írásban juttattam el népéhez. Ekként munkám elvégzése kettősen biztosítottá vált. {3SM 54.4}

Az Úr végtelen hatalma által több mint ötven évig megőrizte küldötte jobb kezét, hogy az igazság az Ő készítése szerint kerüljön papírra, majd megjelenjék a könyvekben és a folyóiratokban (136. Levél, 1906). {3SM 54.5}

Nem mindig tudta megmondani, hogy a múlttól vagy a jövőről van-e szó. – Az Úr Lelke ismételten arra készítetett, hogy figyelmeztessen népünket a házásoknak a másik nemhez való túlzott közelségére. Ez a szerelmes érzelgősség jellemezte a ...-i missziót, mielőtt oda csatlakoztál. Együtt láttalak másokkal, akik hasonló magatartást tanúsítottak. Hogy mindez megtörtént-e már vagy sem – nem tudom, mert gyakran jóval az esemény megtörténte előtt kapom a látomást (17. Levél, 1891). {3SM 54.6}

Mintha a munka már befejeződött volna. – Azon gondolkodtam, hogy az Úr látomásban elém tárta a Battle Creek-i szanatóriumi munka megkezdése utáni időszak eseményeit, amikor minden épület a helyére került és befogadásra készen állt. Az Úr utasítást adott az intézményekben folyó munka elvégzésére, hogy az intézmény megmentő befolyást áraszthasson a betegekre. {3SM 55.1}

Mindez teljesen valóságosnak tűnt számomra, de amikor felébredtem, láttam, hogy a munka még előttünk állt, és egy épület sem volt még készen. {3SM 55.2}

{3SM 55.3}

Ebben az időben tettük le a szanatórium alapjait, de még meg kellett tanulnunk a várakozás leckéjét (135. Levél, 1903). {3SM 55.4}

Az Úr előre megmutatta Pálnak az elközelgő veszélyeket. – Pál ihletett apostol volt, ennek ellenére az Úr nem mindig tárta fel előtte népének állapotát. Amikor az egyház előmenetelén munkálkodó hívek beszüremelő gonoszságot fedeztek fel, azt az apostol elé tárták, aki az előzőleg kapott világosságok alapján készen állt megítélni a fejlemények valódi jellegét. Csak azért, mert az Úr nem adott neki külön kinyilatkoztatást abban az adott helyzetben, az igazság őszinte kutatói még nem dobták félre üzenetét, mint közönséges levelet. De nem ám! Az Úr előre megmutatta Pálnak az egyházra váró nehézségeket és veszélyeket, hogy azok érkezésekor tudja majd kezelni azokat (Bizonyágtételek, 5. köt. 65. o.). {3SM 55.5}

Amikor Ellen G. White nem tudott szólni. – Ma reggel olyan összejövetelem vettem részt, melyen az egybehívottak levélben feltett kérdésekre igyekeztek válaszokat és tanácsokat adni. A kérdések némelyikét meg tudtam válaszolni, mert különböző időkben és helyeken az Úr már sok mindent feltárt velük kapcsolatban... Miközben testvéreim részleteket olvastak a levelekből, tudtam, hogyan válaszoljak azokra, mert az Úr újra és újra elém tárta ezt az ügyet a déli területtel kapcsolatban. Egészen mostanáig nem éreztem szabadnak magam arra, hogy leírom ezeket a dolgokat. ...Az Úr azt a világosságot adta különböző időkben, hogy a déli területen, ahol a színes bőrű lakosság legnagyobb része él, a missziómunka nem végezhető el olyan módszerekkel, mint másutt (73. Levél, 1895; Nyomtatásban: The Southern Work, 72. o.). {3SM 55.6}

Amikor az idő elérkezik. – Most nem írhatok többet, noha sok mindent le fogok még írni, amikor tudom, hogy az idő elérkezett rá (124. Levél, 1902). {3SM 56.1}

Egy évvel későbbre halasztva. – Az Úr különleges módon megáldott és segített a melbourni konferencia idején. A konferencia előtt keményen dolgoztam, olyan személyes bizonyágtételeket továbbítva, melyeket egy évvel azelőtt írtam le, de még nem éreztem érettnak az időt elküldésükre. Krisztus szavaira gondoltam: „Sok mondanivalóm van még nektek, de még el nem hordozhatjátok” (Jn 16:12). Amikor borítékba zártam az elküldendő üzenetet, egy hang így szólt: „Még ne, még ne küldd el nekik, mert nem fogják elfogadni a bizonyágtételeket” (39. Levél, 1893). {3SM 56.2}

A látomások nem mindig azonnal érthetőek. – Egy alkalommal, amikor a műben szerzett tapasztalatodról beszélgettünk, megkérdezte: „Már mindent elmondtál nekem?” Akkor azonban nem mondhattam többet. Gyakran kapok az Úrtól olyan kinyilatkoztatást, amelyet először nem értek, de egy idő után minden világossá válik, mert az Úr újra elém tárja az először nem értett dolgokat, és ezt oly módon teszi, hogy azok jelentése tiszta és egyértelmű legyen számomra (329. Levél, 1904). {3SM 56.3}

Amit leírtam, újnak tetszett. – Éjjel felszerkenek álmomból, és sok olyan dolgot írok naplómbe, melyek olvasáskor éppannyira újnak tetszenek számomra, mint bármelyik más hallgató számára. Ha nem ismerném fel saját kézírásomat, nem gondolnám, hogy az én tollamból kerültek papírra a sorok (118. Levél, 1898).{3SM 57.1}

Korábbi írások időszerűsége. – 1896. december 20-án terjedelmes értékes írást vetettem papírra Cooranbongban (Ausztrália), mely a mostani időre vált szükségessé. Ma lemásoltatom az írást, és elküldöm az esti postával. Teljesen elveszítettem ezeket a kéziratokat, de reggel egy irathalmazra terelődött a figyelmem, és meglegyetésemre megtaláltam, amit kerestem (262. Levél, 1907). {3SM 57.2}

Az emberek lelki felkészítése. – Előfordult, hogy bizonyos tanácsokat teljességgel népünk elé akartam tárni, de el kellett halasztanom azt, mert az Úr figyelmeztetett: „Most még nem hordozhatják el”. Még az igazság sem terjeszthető teljességgel olyan emberek elé, akik lelkileg nincsenek készen annak befogadására. Sok mondanivalóm van, de akikhez intéznem kell azokat, jelenlegi megszeneteletlen állapotukban még nem hordozhatják el azokat (55. Levél, 1894). {3SM 57.3}

Miért nem mondhatott el mindent Pál. – A nagy apostol sok látomást kapott. Az Úr sok mindent megmutatott neki, amit egy ember nem adhat tovább a törvény megsértése nélkül. Miért nem mondhatta el a hívőknek, amit látott? – Mert helytelenül alkalmazták volna a megjelenített nagy igazságokat. Nem lettek volna képesek megérteni ezeket az igazságokat. A Pálnak adott látomások mégis formálták azokat az üzeneteket, melyeket Isten rajta keresztül az egyháznak küldött (161. Levél, 1903). {3SM 57.4}

Nem hivatkozott külön világosságra az életrajzi adatokkal kapcsolatban. – A következő lapok elkészítésekor [Tapasztalatok, látomások, lelki ajándékok, 2. kötete, mely életrajzi összegzés] nehéz körülmények között dolgoztam. Sok esetben az emlékezetemre kellett hagyatkoznom, mert néhány évig nem vezettem naplót. A kéziratot több esetben is elküldtem olyan barátaimnak, akik jelen voltak a megírt események történetkor, arra kérve őket, hogy nézzék át őket, mielőtt nyomdába kerülnek. Nagy gondot és sok időt fordítottam arra, hogy a hétköznapi tényekről a lehető legnagyobb pontossággal számoljak be. {3SM 57.5}

Emellett a dátumok meghatározásában nagy segítségemre szolgált sok-sok régi levelem is (Tapasztalatok, látomások, lelki ajándékok, 2. köt. Bevezetés). {3SM 58.1}

Külön megkérem a testvéreket, hogy ha helytelen megjelöléseket találnak ebben a könyvben, azonnal értesítsenek azokról. A kötet október elsejére készül el, tehát írjatok azelőtt (uo., Függelék az első 400 példányhoz). {3SM 58.2}

Különbség a hétköznapi és a vallásos tárgyakat illetően. – Időnként hétköznapi dolgokkal kell foglalkoznom és írnom azokról. Hétköznapi leveleket kell küldeni, és olyan adatokat szolgáltatni, melyek egyik munkástól a másikig terjednek. Az ilyen szavak nem a Szentlélek különleges ihletése révén jutnak hozzám. Néha olyan kérdéseket kapok, melyek egyáltalán nem vallási jellegűek, de ezekre is válaszolnom kell. Házakról és földekről, üzletről, szanatóriumi telkekről, azok előnyeiről és hátrányairól beszélgettünk (107. Kézirat, 1909; Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 1. köt. 39. o.). {3SM 58.3}

A bemutatott téma. – Nem kaptam olyan üzenetet, hogy hívjam Ausztráliába munkálkodni C. testvért. Nem, s így nem is mondhatom azt: tudom, hogy itt a helyed. Kiváltságom van azonban hangot adni kívánságaimnak, még akkor is, ha nem felszólításra beszélek. {3SM 58.4}

Azonban nem akarom, hogy az én rábeszélésem miatt gyere. Keresd az Urat elszántan, és menj oda, ahová Ő vezet. Akkor gyere, amikor Isten erre szólít, egy pillanattal se korábban. {3SM 58.5}

Mindazért jogomban áll beszámolni Isten művének az ausztráliai szükségleteiről. Ausztrália nem az én országom, hanem az Úré. Az ország az Istené, és a lakók is az Ővéi. Munka vár valakire ebben az országban, de tökéletesen bele fogok nyugodni, ha azt nem te végzed el, mert más területre mérsz (129. Levél, 1897; - egy szanatórium szükségességéről és egy lehetséges vezetőről szóló levélből). {3SM 58.6}

A körülmények ismerőitől nyert felvilágosítás. - A Paradise Valley szanatórium szobáinak számáról adott információ nem az Úrtól jövő kinyilatkoztatás volt, hanem egyszerű emberi vélemény. Sosem kaptam kinyilatkoztatást valamely szanatórium szobáinak pontos számáról. Ez irányú ismereteimet olyanoktól szereztem, akik a kérdésben illetékesek voltak. Amikor ilyen hétköznapi dolgokról nyilatkozok, akkor semmi olyasmit nem mondok, ami arra készítené a hallgatót, hogy azt higgye, ismeretemet az Úrtól kapott látomásból nyertem és mint olyat állítom (107. Kézirat; idézve Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 1. köt. 38. o.). {3SM 59.1}

Kétféle levél. - Kedves gyerekek [Edson és Emma]! Sok levelet meg kellett írnom, és munkámat is keményen végeztem. Szívem szilárd, az Úrban bizakodó. Soha nincs okunk a kételkedésre, csak a reménységre. {3SM 59.2}

Ma reggel megtaláltam leveleteket az ajtó alatt. Örömmel hallok felőletek. Tegnap írtam nektek egy levelet hétköznapi témákkal kapcsolatban. [Lásd a következő idézetet!] Ezt ma fogom elküldeni. Írtam egy hosszú levelet az általatok felvetett témák kapcsán. Ezt már kiadtam másolásra. Hamarosan elküldöm. ... {3SM 59.3}

Az Úr újra és újra megmutatja nekem, hogy szükségünk van olyan munkásokra, akik egészségügyi evangelizátorként utakat tesznek a városokban és a falvakban. Ezek a munkások sok lelket gyűjtenek majd egybe az aratásra, mind a magasabb, mind pedig az alacsonyabb sorsú emberek közül (202. Levél, 1903). {3SM 59.4}

A hétköznapi dolgokról szóló levél. - Kedves gyerekek, Edson és Emma! Régóta nem írtam nektek. Nagyon örülnék, ha meglátogathatnálak benneteket. Willie azt írja, hogy nagyon elégedett a helyzetetekkel. Már régen kaptam hírt tőletek. Örülnék, ha levelem jönne tőletek, még ha csak néhány soros is. Ne feledjétek, hogy ha bármikor meg kívántok látogatni, hogy tanácskozzunk a munkátokról és az általunk kiadni vágyott könyvekről, nagy örömet okozna ittléteket. {3SM 59.5}

Hosszú idő telt el, amióta Willie elment tőlünk. Június utolsó napján ment el, most pedig már szeptember tizedike van. Még egy hét van hazaérkezéséig... (201. Levél, 1903). {3SM 60.1}

Ellen G. White ítélőképessége. - Kinyilvánítottad ítélőképességedről alkotott véleményed, miszerint az megbízhatóbb az enyémnél. Figyelembe vetted-e, hogy a Mesterért végzett szolgálat során épp ilyen esetekkel foglalkoztam? Gondoltál-e arra, hogy a tiedhez hasonló és más különböző esetek vonultak el előttem, és ezek képessé tettek a jó és a rossz közötti különbségtételre? Az az ítélőképesség, melyet több mint ötven évig Isten alakított és formált, nem élvez-e elsőbbséget azokkal szemben, melyek nem részesültek ebben az oktatásban és nevelésben? Kérlek, gondold át mindezt (115. Levél, 1895)! {3SM 60.2}

Nem mertem szólni, amikor nem kaptam külön világosságot. - Gyakran találom magam olyan helyzetben, melyben sem helyeslő, sem helytelenítő választ nem adhatok a feltett kérdésekre. Veszélyes lenne, ha szavaimat az Úr üzeneteként adnák tovább. Nem mindig biztonságos számomra hangot adni saját véleményemnek, mert időnként, amikor valaki véghez kívánja vinni saját tervét, a számára kedvező szavaimat az Úrtól kapott külön világosságnak tekintené. Minden lépésemben körültekintően kell eljárnom (162. Levél, 1907).⁹ {3SM 60.3}

{3SM 60.4}

{3SM 61.1}